

Levels of Nickel, Lead and Cadmium Heavy Metals in Muscle Tissues of *Acanthopagrus cuvieri* in Asaluyeh Port during Winter and Spring Seasons

Haniyeh Ziaeeian Nourbakhsh¹, Razagh Obeidi^{2*}

¹ Department of Natural Resources- Reproduction and Culture of Aquatics, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

² Young Researchers and Elite Club, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

Received: 18 June 2022 Accepted: 10 July 2022

Abstract

Background and Aim: The present research was carried out with the aim of measuring the levels of the heavy metals nickel, lead and cadmium in the muscle tissues of the *Acanthopagrus cuvieri* in Asaluyeh port in Bushehr Province.

Methods: Twenty *Acanthopagrus cuvieri* with an average weight of 1056.66 ± 10.12 and 1014.30 ± 19.68 gr were hunted in the winter and spring of 2020, respectively. After transferring the samples to the laboratory, their Biometrics operations were performed. Then the samples were chemically digested with nitric acid and at the end, the number of heavy metals was measured with an atomic absorption spectrophotometer (model: PG AA 500).

Results: The results of measuring the concentrations of the heavy metals in the muscle tissues of the *Acanthopagrus cuvieri* showed that the mean levels of nickel, lead and cadmium were 36.4 ± 0.2 , 85.4 ± 0.4 and 58.7 ± 0.1 $\mu\text{g/kg}$ dry weight during winter, respectively. In spring, these amounts were 12.8 ± 0.4 , 45.3 ± 0.5 and 48.2 ± 0.3 $\mu\text{g/kg}$ dry weight, respectively. There was a significant difference between winter and spring in this regard ($P < 0.05$).

Conclusion: The levels of heavy metals in muscle tissues of *Acanthopagrus Cuvieri* in Asaluyeh port were lower than the international WHO, FAO, NHMRC, and UK (MAFF) standards and therefore these concentrations pose no threat to consumers.

Keywords: Nickel, Lead, Cadmium, *Acanthopagrus cuvieri*, Asaluyeh port

*Corresponding author: Razagh Obeidi, Email: Rasagh.obeidi@gmail.com

Address: Young Researchers and Elite Club, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran.

میزان عناصر نیکل، سرب و کادمیوم در بافت عضله ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) در بندر عسلویه در فصول بهار و زمستان

هانیه ضیائی‌ان نوربخش^۱، رزاق عبیدی^{۲*}

^۱ استادیار گروه منابع طبیعی- تکثیر و پرورش آبزیان، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران
^۲ باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۳/۲۸ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۰۴/۱۹

چکیده

زمینه و هدف: این مطالعه با هدف تعیین سطوح فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در بافت عضله ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) در بندر عسلویه واقع در استان بوشهر انجام شد.

روش‌ها: تعداد ۲۰ ماهی صیبتی (*A. cuvieri*) با میانگین وزنی $1056/6 \pm 10/1$ و $1014/3 \pm 19/7$ گرم به ترتیب در دو فصل زمستان و بهار سال ۱۳۹۹ تهیه شد. پس از انتقال نمونه‌ها به آزمایشگاه، عملیات زیست سنجی آنها انجام پذیرفت. سپس هضم شیمیایی نمونه‌ها با اسید نیتریک انجام شد و در انتها با دستگاه جذب اتمی اسپکتوفتومتر (مدل PG AA 500) میزان فلزات سنگین اندازه گیری گردید.

یافته‌ها: نتایج حاصل از سنجش فلزات سنگین در بافت عضله ماهی صیبتی (*A. cuvieri*) حاکی از آن بود که در فصل زمستان میانگین سطوح عناصر نیکل، سرب و کادمیوم به ترتیب $36/4 \pm 0/2$ ، $85/4 \pm 0/4$ و $58/7 \pm 0/1$ و در فصل بهار نیز به ترتیب $45/3 \pm 0/5$ ، $12/8 \pm 0/4$ و $48/3 \pm 0/5$ و $48/2 \pm 0/3$ میکروگرم در کیلوگرم وزن خشک بود که بین دو فصل زمستان و بهار اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: مقادیر بدست آمده از فلزات سنگین در بافت عضله ماهی صیبتی در منطقه مورد مطالعه پایین‌تر از حد مجاز استانداردهای بین‌المللی WHO، FAO، NHMRC و UK (MAFF) است و خطری برای مصرف‌کنندگان در پی نخواهد داشت.

کلیدواژه‌ها: نیکل، سرب، کادمیوم، ماهی صیبتی، عسلویه.

*نویسنده مسئول: رزاق عبیدی. پست الکترونیک: Rasagh.obeidi@gmail.com

آدرس: باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران.

مقدمه

آبزیان منبع اقتصادی و غذایی بسیار مهمی برای بشر هستند. ماهی‌ها از جمله آبزیانی هستند که به عنوان یک منبع پروتئینی ارزشمند در سبد غذایی بسیاری از مردم وجود دارند و تخمین زده می‌شود بین ۱۵ الی ۲۰ درصد از پروتئین‌های حیوانی از منابع آبی تامین می‌شود. ماهی‌ها عناصر شیمیایی سنگین را در بافت‌ها و اندام‌های خود جمع نموده و نهایتاً در جریان چرخه زیستی این مواد وارد زنجیره غذایی می‌شود که یک عامل سمی بالقوه برای میکروارگانیسم‌ها محسوب می‌شوند و در نهایت به انسان انتقال می‌یابند (۱،۲). از این رو پایش فلزات سنگین مسئله مهمی برای متخصصان علوم تغذیه، پزشکی و محیط زیست است (۳،۴). زیرا فلزات سنگین آلاینده‌های پایداری هستند که برخلاف ترکیبات آلی از طریق فرایندهای شیمیایی یا زیستی در طبیعت تجزیه نمی‌شوند (۵). فلزات سنگین نقش مهمی را در سیستم‌های بیولوژیکی بازی می‌کنند و در صورتی که میزان این فلزات بیش از اندازه در محیط بالا باشد تأثیرات سمی را در پی خواهند داشت (۶).

فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در تقسیم‌بندی انواع فلزات سنگین از لحاظ میزان سمیت در رده فلزات دارای سمیت زیاد قرار دارند و به طور گسترده‌ای در محیط زیست پراکنده می‌باشند (۷). این عناصر از طریق فاضلاب کارخانه‌های آبکاری فلزات، سوزاندن زباله، سوخت‌های فسیلی، پساب حاصل از پالایشگاه‌ها و میدان‌های نفتی، فاضلاب‌های شهری و صنعتی، تردد کشتی‌ها، نفت‌کش‌ها و لنج‌ها، استفاده از لجن و کود در کشاورزی وارد محیط زیست می‌شوند (۸). نیکل باعث بروز سردرد، بی‌خوابی، کم‌حوصلگی، تهوع، سرگیجه و استفراغ می‌شود. از علائم پاتولوژیکی آن می‌توان به خونریزی و اختلال سلولی اشاره کرد (۷). اختلال در بیوسنتز هموگلوبین و کم‌خونی، افزایش فشار خون، آسیب به کلیه، سقط جنین و تولد نوزاد نارس، اختلال در سیستم عصبی، آسیب به مغز، ناباروری مردان، کاهش قدرت یادگیری و اختلالات رفتاری در کودکان از عوارض منفی افزایش سرب در بدن انسان است (۹). از مشخصات مسمومیت با کادمیوم نیز می‌توان پروتئینی و قندی شدن ادرار، سرطان پروستات، سرطان ریه، اسهال، تهوع، استفراغ، سختی تنفس، سردرد، تب، اختلال در عملکرد کلیه، افزایش فشار خون و افزایش دفع کلسیم و فسفر و بیماری‌های قلبی را نام برد (۱۰).

خلیج فارس با عمق متوسط ۳۰ تا ۳۵ متر در ناحیه جنوبی فلات ایران در حاشیه‌ای از اقیانوس هند در شمال غربی دریای عمان واقع شده است. این دریا نیمه‌بسته است که زمان ماندگاری آب در آن نسبتاً طولانی است، بنابراین هرگونه آلودگی که وارد آن می‌شود ممکن است تا مدت طولانی در آن بماند و موجب آلودگی بیش از حد آن گردد (۱۱). بندر عسلویه در استان بوشهر و در حاشیه خلیج فارس در ۳۰۰ کیلومتری شرق بندر بوشهر واقع شده است و حدود ۱۰۰ کیلومتر با منطقه گاز پارس جنوبی فاصله دارد. این بندر

دارای اهمیت فوق‌العاده‌ای در بخش نفت، گاز و پتروشیمی در سطح کشور، منطقه و جهان می‌باشد (۱۲).

ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) از خانواده Sparidae می‌باشد و جزء ماهیان با ارزش خوراکی محسوب می‌شود که نقش مهمی در برنامه غذایی انسان دارد. ماهی صیبتی گونه‌ای کفزی در آب‌های شور است که روی بسترهای نرم و مناطق ساحلی با بستر سخت و در لای قله سنگ‌ها یافت می‌شود. ماهی صیبتی گوشت‌خوار بوده و در محیط طبیعی از ماهیان کوچک و نرم تنان تغذیه می‌کند (۱۵-۱۳).

پژوهش‌های بسیاری در خصوص اندازه‌گیری و بررسی فلزات سنگین در آبزیان خصوصاً ماهیان انجام شده است که از جمله آنها می‌توان به پژوهش‌های عبیدی و همکاران، دولاح و عبیدی، مکرم و همکاران، Pourang و همکاران، Biswas و همکاران و Obeidi و همکاران اشاره کرد (۲۱-۱۶).

این پژوهش با هدف اندازه‌گیری سطح فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در بافت عضله ماهی صیبتی در سواحل بندر عسلویه و مقایسه نتایج بدست آمده با استانداردهای جهانی انجام شد.

روش‌ها

منطقه مورد مطالعه در این تحقیق بندر عسلویه می‌باشد که در مختصات جغرافیایی "۲۴،۴۸"، "۲۸"، "۲۷° عرض شمالی و "۴۹،۷۹"، "۳۶° طول شرقی واقع شده است.

تعداد ۲۰ قطعه ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) در طول فصل زمستان و بهار در سال ۱۳۹۹ از صیدگاه بندر عسلویه توسط تور گرگور به صورت تصادفی صید گردید. نمونه‌ها کدبندی شده و درون یخدان محتوی یخ قرار داد شد و به آزمایشگاه انتقال یافتند (۲۲). ماهی‌ها با آب مقطر شستشو داده شد و پس از آن عملیات بیومتری (اندازه‌گیری طول کل و وزن کل) انجام گردید (۲۳). پس از جداسازی بافت‌ها با استفاده از چاقوی پلی‌اتیلنی مقداری از آنها، به درون ظروف کاملاً تمیز (شستشو داده شده با اسید نیتریک) منتقل گردید و در آون در حرارت ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۸ ساعت قرار داده شد تا کاملاً خشک گردد. نمونه‌های خشک شده درون هاون چینی کاملاً پودر شدند. پس از پودر نمودن، نمونه‌ها برای جلوگیری از جذب رطوبت هوا، در دسیکاتور قرار داده شدند. به منظور هضم شیمیایی و اسیدی نمونه‌ها، ابتدا با جداسازی ۱ گرم از نمونه پودر شده بافت‌ها و انتقال به بشر و افزودن ۱۰ میلی‌لیتر اسید نیتریک غلیظ به آنها طی مدت ۳۰ دقیقه در درجه حرارت آزمایشگاه قرار گرفتند و هضم اولیه نمونه‌ها صورت پذیرفت. سپس برای ادامه هضم، با انتقال ظروف حاوی نمونه‌ها به روی صفحه حرارتی دارای درجه حرارت ۹۰ درجه سانتی‌گراد در زیر هود و پس از حذف شدن بخارهای سفید رنگ تولید شده، محلول بدست آمده را از کاغذ صافی واتمن ۴۲ میکرون

عبور داده و در پایان با استفاده از آب مقطر دوبار تقطیر، حجم هر یک از نمونه‌ها به ۲۵ میلی‌لیتر رسانده شد. نمونه‌های هضم شده نیز تا زمان آنالیز در ظروف پلی اتیلنی نگهداری شدند (۲۴). برای اندازه‌گیری میزان عناصر نیکل، سرب و کادمیوم در نمونه‌ها از دستگاه جذب اتمی اسپکتوفتومتر مدل (PG AA 500) استفاده گردید.

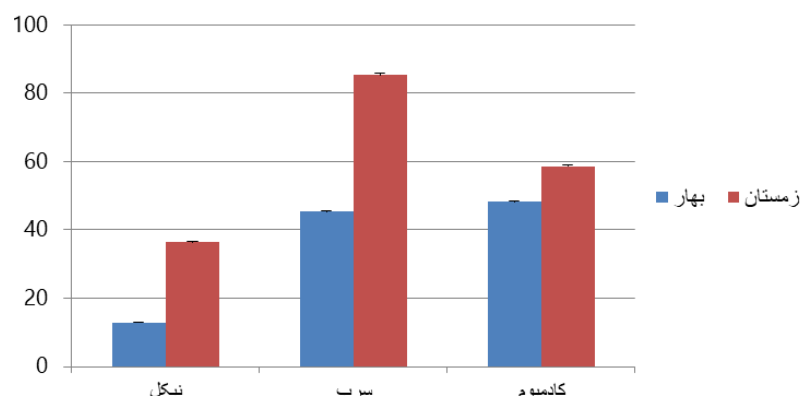
نتایج

بافت عضله ۲۰ قطعه ماهی صیبتی با میانگین وزنی $10.56/6 \pm 10.1$ گرم در فصل زمستان و $10.14/3 \pm 19.7$ گرم در فصل بهار و میانگین طولی $37/8 \pm 0.7$ سانتی‌متر در فصل زمستان و $36/5 \pm 0.8$ سانتی‌متر در فصل بهار برای اندازه‌گیری مقادیر فلزات نیکل، سرب و کادمیوم مورد نمونه‌برداری قرار گرفت (جدول-۱). با توجه به نتایج بدست آمده مشاهده شد که بیشترین و کمترین میزان فلز نیکل در بافت عضله ماهی صیبتی در فصول

زمستان و بهار به ترتیب $38/7 \pm 0.2$ و $13/6 \pm 0.4$ و $12/3 \pm 0.4$ میکروگرم در کیلوگرم وزن خشک بود. همچنین بیشترین و کمترین میزان فلز سرب اندازه‌گیری شده در فصول زمستان و بهار نیز به ترتیب $88/3 \pm 0.4$ و $50/6 \pm 0.5$ و $86/8 \pm 0.4$ و $48/9 \pm 0.4$ میکروگرم در کیلوگرم وزن خشک بود. بر اساس نتایج بدست آمده بیشترین و کمترین میزان فلز کادمیوم نیز در بافت عضله ماهی صیبتی در فصول زمستان و بهار به ترتیب $54/7 \pm 0.1$ و $46/8 \pm 0.3$ و $54/4 \pm 0.1$ و $45/9 \pm 0.3$ میکروگرم در کیلوگرم وزن خشک بود. با توجه به نتایج بدست آمده مشخص گردید که میانگین فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در فصل زمستان نسبت به میزان بدست آمده در فصل بهار بیشتر بود. بر اساس آزمون تی-تست، بین میزان فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در دو فصل بهار و زمستان اختلاف معنی‌داری ثبت شد ($P < 0.05$) (شکل ۱).

جدول-۱. میانگین وزن و طول تعداد ۲۰ ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) در فصول بهار و زمستان

وزن (گرم)	بهار	زمستان
	$10.14/3 \pm 19.7$	$10.56/6 \pm 10.1$
طول (سانتی‌متر)	$36/5 \pm 0.8$	$37/8 \pm 0.7$

شکل-۱. میانگین و انحراف از معیار فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در بافت عضله ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) در فصول بهار و زمستان (میکروگرم در کیلوگرم وزن خشک)

جدول-۲. مقایسه غلظت فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم در بافت عضله ماهی صیبتی (*Acanthopagrus cuvieri*) با استانداردهای بین‌المللی (میلی‌گرم در کیلوگرم وزن خشک)

استانداردها	نیکل	سرب	کادمیوم	منابع
سازمان بهداشت جهانی (WHO)	۰/۲	۰/۵	۰/۲	Madany et al., 1996 (36)
سازمان جهانی غذا و کشاورزی (FAO)	-	۰/۵	۰/۳	Dural et al., 2006 (37)
مرکز ملی بهداشت و پزشکی استرالیا (NHMRC)	-	۱/۵	۰/۰۵	Darmono and Denton, 1990 (38)
وزارت شیلات و کشاورزی انگلستان (MAFF)	-	۲	۰/۲	Mormede and Davies, 2001 (39)
<i>Epinephelus coioides</i> (بندر عسلویه)	۰/۰۳۶	۰/۰۸۵	۰/۰۵۸	مطالعه حاضر (زمستان)
<i>Epinephelus coioides</i> (بندر عسلویه)	۰/۰۱۲	۰/۰۴۵	۰/۰۴۸	مطالعه حاضر (بهار)

بحث

نتایج بدست آمده از این مطالعه نشان داد که الگوی تجمع فلزات سنگین به صورت سرب < کادمیوم < نیکل می باشد. Ibigoni Clinton و همکاران غلظت فلزات سنگین سرب و کادمیوم را در عضله *Tympanotonus fuscatus*، در مناطق مانگرو نیجریه در ماه های نوامبر ۲۰۰۱ و دسامبر ۲۰۰۲ ارزیابی نمودند. طبق نتایج در دو ماه غلظت سرب بیشتر از کادمیوم بود و غلظت هر دو عنصر از حد مجاز استانداردهای جهانی بالاتر بود (۲۵). Fatih fidan و همکاران طی مطالعه ای سطوح برخی از فلزات سنگین (نیکل و سرب) را در عضله ماهی *Carassius carassius* و همچنین در نمونه های آب دریاچه ابر (ترکیه) مورد سنجش قرار دادند. نتایج نشان داد که اطلاعات بدست آمده از فلزات در این مطالعه نسبت به سطوح مجاز اعلام شده در ترکیه پایین تر است. لذا برای سلامتی مصرف کنندگان کم خطر خواهد بود (۲۶). عبدالله پور و همکاران غلظت فلزات سنگین (نیکل، سرب و کادمیوم) را در عضله سه گونه از ماهیان تجاری *Euryglossa orientalis*, *Cynoglossus arel*, *Johnius belangerii* در سه مصب در شمال خلیج فارس تعیین کردند. نتایج نشان داد که سطوح فلزات با توجه به گونه ها و همچنین مکان های نمونه برداری به صورت معنی داری متفاوت بود. بطور کلی در میان گونه ها، *E.orientalis* بالاترین سطح از نیکل را دارا بود، در حالی که بالاترین غلظت فلز سرب در گونه *J.belangerii* و *C.arel* مشاهده شد (۲۷). Tapia و همکاران غلظت فلزات سنگین (سرب و کادمیوم) را در عضله گونه *Micropogonias manni* در دریاچه Budi مورد سنجش قرار دادند. نتایج نشان داد که غلظت فلزات در بافت عضله کم بود و همچنین پایین تر از حد مجاز تعیین شده توسط سازمان های بهداشت جهانی و خوار و بار کشاورزی بود و لذا فاقد خطر برای مصرف کنندگان این گونه ها هستند (۲۸). مقدانی و همکاران طی مطالعه ای به بررسی فلزات سنگین (نیکل و سرب) در بافت عضله ماهی *Brachirus orientalis* در بندر بوشهر و بندر عسلویه پرداختند. نتایج نشان داد که میانگین فلزات سنگین سرب و نیکل در بندر بوشهر به ترتیب ۱/۴۵۹، ۱/۳۷۸ میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک و در بندر عسلویه به ترتیب ۳/۱۶۶، ۲/۲۰۸ میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک بود. بر اساس استانداردهای بین المللی WHO و FAO مقدار فلزات سرب و نیکل در هر دو ایستگاه بالاتر از حد مجاز بود. نتایج بدست آمده در این تحقیق با تحقیق حاضر مطابقت ندارد، چرا که از فرآیند نمونه گیری بین آنها ۵ سال زمان می گذرد و طی این مدت میزان فعالیت پالایشگاه و نفتکش های موجود تغییر یافته است که بالطبع میزان آلودگی نیز تغییر یافته است. همچنین رفتارهای تغذیه ای، فعالیت های متابولیکی، تفاوت های فیزیولوژیکی و شرایط اکولوژیک موجود بین گونه های ماهی باعث این تفاوت در سطح فلزات سنگین موجود می شود (۲۹). عبیدی و همکاران میزان غلظت فلز سرب را در

عضله ماهی سنگسر معمولی (*Pomadasys kaakan*) در بندر بوشهر ۶/۰۱ میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک گزارش نمودند که میزان غلظت سرب بالاتر از حد مجاز استانداردهای بین المللی WHO و FAO بود که نتایج بدست آمده نیز با تحقیق حاضر مطابقت ندارد (۲۱). قنبری و همکاران میزان غلظت فلزات نیکل و سرب را در بافت عضله ماهی شوریده *Otolithes ruber* در بندر بوشهر و عسلویه مورد بررسی قرار دادند که نتایج برای فلز نیکل به ترتیب ۰/۲۶۲ و ۰/۲۹۳ و برای فلز سرب نیز به ترتیب ۰/۳۳۵ و ۲/۶۸۴ میلی گرم در کیلوگرم وزن خشک گزارش شد. میزان فلز نیکل بالاتر از حد مجاز استاندارد جهانی WHO بود همچنین میزان غلظت سرب در بندر بوشهر پایین تر اما در بندر عسلویه بالاتر از حد مجاز استانداردهای جهانی (WHO, FAO, NHMRC) و UK(MAFF) گزارش شد (۱۲).

علت اختلاف تجمع فلزات سنگین در تحقیقات مختلف به شرایط متفاوت اکولوژیکی، زیستی و فعالیت های متابولیکی مربوط است و به محل زندگی، رفتار تغذیه ای، سطح غذا، سن، اندازه، زمان ماندگاری فلزات سنگین و فعالیت های تنظیمی هموستازی بدن ماهی بستگی دارد (۳۰) همچنین روش های سنجش فلزات سنگین و دستگاه های مورد استفاده نیز می تواند بر اختلاف ثبت شده بین یافته ها تاثیر گذار باشد.

در تحقیقات مختلف نشان داده شده که بیشترین میزان فلزات نیکل و کادمیوم در آبشش ها سپس فلس ها و استخوان ها تجمع می یابد (۳۱). همچنین در بررسی های دیگر تایید شده که نیکل و کادمیوم در اندام های مختلفی ذخیره می شوند، اما مکان اصلی ذخیره آن در موجودات آبی علاوه بر کبد و کلیه، بیشتر پوست، آبشش و استخوان ها می باشد (۳۲) که می تواند دلیل اصلی پایین بودن این فلزات در این مطالعه نیز باشد. همچنین کادمیوم و نیکل از جمله عناصری هستند که ماهیان قادر به تنظیم آن می باشند. بر اساس نظر Bremner حذف کادمیوم و نیکل از طریق آبشش ها و همچنین از راه کبدی - صفراوی در روده رخ می دهد و ترشح موکوس مسیر مهمی برای کاهش غلظت این عناصر در ماهی محسوب می شود (۳۳-۳۵).

پیشنهاد می گردد با پایش های مداوم تمامی آلاینده های محیطی در آب، رسوب و آبزیان خلیج فارس مدیریت مناسبی اتخاذ گردد تا ذخایر آبزیان که به عنوان یکی از مهم ترین منابع پروتئینی به حساب می آیند دچار صدمات کمتری ناشی از عوامل آلاینده شوند.

نتیجه گیری

مقایسه نتایج به دست آمده از اندازه گیری غلظت فلزات سنگین نیکل، سرب و کادمیوم با استانداردهای بین المللی WHO, FAO, NHMRC و UK(MAFF) نشان داد که میزان این فلزات از حد مجاز کمتر بوده و لذا تهدید کننده سلامتی انسان نیست. با این

نقش نویسندگان: همه نویسندگان در نگارش اولیه مقاله یا بازنگری آن سهیم بودند و همه با تایید نهایی مقاله حاضر، مسئولیت دقت و صحت مطالب مندرج در آن را می پذیرند.

تضاد منافع: نویسندگان تصریح می کنند که هیچ گونه تضاد منافی در مطالعه حاضر وجود ندارد.

منابع

1. Amini Ranjbar A, Sotooodenia F. Accumulation heavy metals in muscle tissue of Mugil auratus and its relationship with some biometrical characteristics (standard length, weight, age and sex). Iranian Fisheries Scientific Journal. 2005;3: 1-19.
2. Chen MH, Chen CY. Bioaccumulation of sediment-bound heavy metals in grey mullet, *Liza macrolepis*. Marine Pollution Bulletin. 1999; 39:239-244. doi:10.1016/S0025-326X(99)00027-2
3. Ozden O. Seasonal differences in the trace metal and macrominerals in shrimp (*Parapenaeus longirostris*) from Marmara Sea. Journal of Environmental Monitoring and Assessment. 2010; 162(1-4): 191-199. doi:10.1007/s10661-009-0787-y
4. Hofmeister M. Kratom Consumption can be Addictive and have Adverse Health Effects. Novelty in Clinical Medicine. 2022; 1(4): 168-172. doi:10.22034/ncm.2022.350622.1050
5. Bahnasawy M, Khidr AA, Dheina N. Seasonal variations of heavy metals concentrations in mullet, *Mugil Cephalus* and *Liza Ramada* (Mugilidae) from Lake Manzala, Egypt. Journal of Applied Sciences Research. 2009;5(7): 845- 852.
6. Mortazavi MS, Sharifian S. Metal Concentrations in Two Commercial Fish from Persian Gulf, in Relation to Body Length and Sex. Bull Environ Contam Toxicol. 2012; 89:450-454. doi:10.1007/s00128-012-0702-z
7. Mello D. Food safety contaminants and toxins. CAB International Publishing. 2003; pp.199-215. doi:10.1079/9780851996073.0000
8. De Astudillo LR, Yen IC, Berkele I. Heavy metals in sediments, mussels and oysters from Trinidad and Venezuela. Re vista de Biologic Tropical. 2005; 53: 41-53.
9. Berlin M. Handbook of the Toxicology of Metals. Elsevier Science Publishers. 1985; 2: 376-405.
10. Robands K, Worsfold P. Cadmium. Journal Toxicology and Analysis, Pergam press. London, UK. 2000.
11. Al-Awadhi B. Strengthening environmental law in State of Kuwait. Country report. Global Judges Symposium on Sustainable Development and the Role of Law, Johannesburg, South Africa. 2002.
12. Ghanbari F, Moghdani S, Nasrinnezhad NA, Khajeheian MR, Obeidi R, Farashbandi M. Accumulation of trace metals in the muscle tissues of tiger tooth croaker in Persian Gulf. International Journal of Biosciences (IJB). 2015; 6: 170-177. doi:10.12692/ijb/6.5.170-177

وجود آلودگی شناسایی شده در بافت عضله ماهی صبیتی می تواند ناشی از ورود پساب حاصل از صنایع پتروشیمی و نفت و گاز مستقر در منطقه عسلویه به دریا باشد که نیاز به بررسی و مطالعه بیشتری دارد.

تشکر و قدردانی: از همه اساتیدی که در غنای مطالب حاضر یاری رسان بودند، نهایت تشکر و قدردانی به عمل می آید.

13. Romero P. An etymological dictionary of taxonomy. Madrid. 2002.
14. Randall JE, Allen GR, Steene RC. Fishes of the Great Barrier Reef and Coral Sea. Second Edition. Revised and expanded edition. Crawford House Publishing Pty Ltd. Bathurst, NSW, Australia. 1997.
15. Kailola PJ, Williams MJ, Stewart PC, Reichelt RE, McNee A, Grieve C. Australian fisheries resources. Bureau of Resource Sciences, Canberra, Australia. 1993.
16. Obeidi R, Doulah AH, Ziaieian Nourbakhsh H, Ravardshiri M, Faghihnezhad E. Measuring the concentrations of essential heavy metals (Cu, Zn, Fe) in muscle and liver tissues of *Scomberomorus commerson* and *Scomberomorus guttatus* in Bushehr seaport. Journal of Marine Biology. 2019;11(2): 75-86.
17. Doulah AH, Obeidi R. Determining the concentration of heavy metals copper, zinc and iron in the muscle tissue of *Acanthopagrus cuvieri* in Bushehr port. Journal of Marine Biology. 2019; 11(1): 35-42.
18. Mokarram M, Obeidi R, Doulah AH, Ziaieian Nourbakhsh H. Investigation of some heavy metals contaminations in the Asalouyeh and its effect on fish muscle (*Scomberomorus guttatus* and *Brachirus orientalis*) in GIS. Journal of Marine Biology. 2020; 12(1): 83-96.
19. Pourang N, Nikouyan A, Dennis JH. Trace element concentrations in fish, surficial sediments and water from northern part of the Persian Gulf. Environmental Monitoring and Assessment, 2005; 109:293-316. doi:10.1007/s10661-005-6287-9
20. Biswas S, Prabhu RK, Hussain KJ, Selvanayagam M, Satpathy KK. Heavy metal concentration in edible fishes from coastal region of Kalpakkam, southeastern part of India. Environmental Monitoring and Assessment. 2012; 184(8): 5097-5104. doi:10.1007/s10661-011-2325-y
21. Obeidi R, Pazira AR, Noorinezhad M. Measuring the concentration of lead in muscle and liver tissues of *Pomadasys kaakan* in Bushehr port, Iran. AES Bioflux. 2015;7(3):483-489.
22. Krogh M, Scanes P. Organochlorine compound and trace metal contaminants in fish near Sydney's Ocean outfall. Marine Pollution Bulletin. 1996; 33(7-12): 213-225. doi:10.1016/S0025-326X(96)00171-3
23. Eboh L, Mepba HD, Ekpo MB. Heavy metal contaminants and processing effects on the composition, storage stability and fatty acid profiles of five common commercially available fish species

in Oron Local Government, Nigeria. Journal of Food Chemistry. 2006;97(3):490-497.

doi:10.1016/j.foodchem.2005.05.041

24. Moopam M. Manual of Oceanographic Observations and Pollutant Analyses Methods, Regional Organization for the Protection of the Marine Environment, Kuwait. 1999.

25. Ibighoni Clinton H, Ugwemorubong Ujagwung G, Michael H. Trace Metals in the Tissues and Shells of Tympanotonus Fuscatus var. Radula from the Mangro Swamps of the Bukuma Oil Field, Niger Delta. European Journal of Scientific Research. 2008; 24(4):468-476.

26. Fatih Fidan A, Hakki Cigerci I, Konuk M, Kucukkurt I, Aslan R, Dundar Y. Determination of some heavy metal levels and oxidative status in *Carassius carassius* L., 1758 from Eber Lake. Environmental Monitoring and Assessment. 2008; 147: 35-41. doi:10.1007/s10661-007-0095-3

27. Abdolapour Monikh F, Peery S, Karami O, Hosseini A, Abdi bastami A, Ghasemi MF. Distribution of Metals in the Tissues of Benthic, *Euryglossa orientalis* and *Cynoglossus arel*. and Benthopelagic, *Johnius belangerii*, Fish from Three Estuaries, Persian Gulf. Bulletin of Environmental Contamination and Toxicology. 2012;89:489-494. doi:10.1007/s00128-012-0747-z

28. Tapia J, Vargas-Chacoff L, Bertran C, Pena-Cortes F, Hauenstein E, Schlatter R, et al. Heavy metals in the liver and muscle of *Micropogonias manni* fish from Budi Lake, Araucania Region, Chile: potential risk for humans. Environmental Monitoring and Assessment. 2012; 184:3141-315. doi:10.1007/s10661-011-2178-4

29. Moghdani S, Ghanbari F, Fazeli F, Nezamzadeh F, Irani M, Jamei M, et al. Distribution of metals (lead, vanadium, nickel, selenium) in the tissues of benthic fish, oriental sole, from two sites of Persian Gulf. 2015; 2 (5): 61-65.

30. Canli M, Atli G. The relationships between heavy metal (Cd, Cr, Cu, Fe, Pb, Zn) levels and the size of six Mediterranean fish species. Journal of Environmental Pollution. 2003; 121(1): 129-136. doi:10.1016/S0269-7491(02)00194-X

31. Al-Weher SA. Levels of heavy metal Cd, Cu and Zn in three fish species collected from the northern Jordan valley, Jordan. Jordan Journal of Biological Sciences. 2008;1 (1): 41-46.

32. Van Aardt WJ, Erdman R. Heavy metals (Cd, Pb, Cu, Zn) in mudfish and sediments from three hard-water dams of the Mooi river catchment, South Africa. Journal of Water. 2004;30: 211-218. doi:10.4314/wsa.v30i2.5066

33. Bremner I. Mammalian absorption, transport and excretion of cadmium. In: Webb (ed). The chemistry, biochemistry and biology of cadmium. Elsevier/ North-Holland.1979. pp.175-193.

34. Raeisi S, Sharifi Rad J, Sharifi Rad M, Zakariaei H. Analysis of heavy metals content in water, sediments and fish from the Gorgan bay, southeastern Caspian Sea, Iran. International journal of Advanced Biological and Biomedical Research. 2014; 2 (6): 2162-2172.

35. Monsefrad F, Imanpour Namin J, Heidary S. Concentration of heavy and toxic metals Cu, Zn, Cd, Pb and Hg in liver and muscles of *Rutilus frisii kutum* during spawning season with respect to growth parameters. Iranian Journal of Fisheries Sciences. 2012; 11(4): 825-839.

36. Madany IM, Wahab A, Al-Alawi Z. Trace metals concentration in marine organisms from the coastal areas of Bahrain, Persian Gulf Water. Air and Soil Pollution. 1996; 91(3-4): 233-248. doi:10.1007/BF00666260

37. Dural M, Gokso ZL, Ozak AA. Investigation of heavy metal levels in economically important fish species captured from the Tuzla lagoon. Agricultural and food chemistry. 2006;54: 172-186.

38. Darmono D, Denton G. Heavy metal concentrations in the *Penaeus merguensis* and *Penaeus monodon* in the Townsville region of Australia. Bulletin of Environmental Contamination and Toxicology. 1990;44(1): 479-486. doi:10.1007/BF01701233

39. Mormede S, Davies IM. Heavy metal concentrations in commercial deep-sea fish from Rock all trough. Continent shelf Research. 2001;21: 899-916. doi:10.1016/S0278-4343(00)00118-7